

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118205389
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118205389.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu v 1/ rade: Mgr. B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. E. XXXX/X, XXX XX Q., žalobcu v 2/ rade: Bc. N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. E. XXXX/X, XXX XX Q., obidvaja zastúpení právnym zástupcom JUDr. Jánom Notom, advokátom, so sídlom Veličná 371, 027 54 Veličná, IČO: 50 150 464, proti žalovanému: Mgr. Imrich Šimulák, so sídlom kancelárie V. K. XX, XXX XX U., správca konkurznej podstaty úpadcu: Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 37 981 765, v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu, o odvolaní žalovaného a o odvolaní intervenienta na strane žalovaného JUDr. Eva Plichtová, PhD., správca konkurznej podstaty úpadcu: UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 37 981 765 (ktorý oznámil vstup do konania v rámci odvolacieho konania) proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/8/2018-80 zo dňa 26. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/8/2018-80 zo dňa 26. marca 2019 o d m i e t a .

Odvolanie intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného, a to JUDr. Evy Plichtovej, PhD., správkyne konkurznej podstaty úpadcu: UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669, proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/8/2018-80 zo dňa 26. marca 2019 o d m i e t a .

Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade m a j ú voči žalovanému a intervenientovi vystupujúcemu na strane žalovaného n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v spojení s opravným uznesením (ďalej len „rozsudok“) určil, že nehnuteľnosť: byt č. XX, X. poschodie, vchod XB, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M. E., nachádzajúci sa na parcele číslo 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom E. R. so súpisným číslom XXXX, na pozemku reg. C KN parc. číslo 1057/59 s podielom 3439/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu, zahrnuté do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o. v konkurze, so sídlom Podhora č. 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, nepatria do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu a o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žalobca v 1/ a žalobca v 2/ rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na žalobu žalobcov, doručенú okresnému súdu dňa 29.01.2018, ktorou sa domáhali, aby okresný súd vylúčil zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o. nehnuteľnosť, a to byt č. XX, X. poschodie, vchod

XB, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M. E., nachádzajúci sa na parcele číslo 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom E. R. so súpisným číslom XXXX, na pozemku reg. C KN parc. číslo 1057/59 s podielom 3439/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu.

2. Okresný súd uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.08.2018 uviedol, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu uznáva. Žalovaný uviedol, že žalobcovia túto nehnuteľnosť nadobudli v dobrej viere a nemohli vedieť o skutočnostiach, ktoré môžu mať za následok neplatnosť, neúčinnosť právnych úkonov, ktorými nadobudol nehnuteľnosť subjekt, od ktorého predmetný byt žalobcovia nadobudli. V tejto veci žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016, s ktorým sa stotožnil a podľa ktorého z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany je treba postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Pokiaľ nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nejako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní.

3. Žalobcovia v reakcii na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe písomným podaním zo dňa 28.01.2019 navrhli, aby súd o podanej žalobe rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

4. Okresný súd poukázal na ust. § 282, § 284, § 285 CSP a dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre uznanie nároku bez nariadenia pojednávania, ktoré sú predpokladané ustanovením § 282 a § 284 CSP. Okresný súd uviedol, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli okresného súdu a na webovej stránke dňa 12.02.2019. Okresný súd preto žalobe vyhovel rozsudkom pre uznanie nároku bez nariadenia pojednávania.

5. Okresný súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Keďže žalobe žalobcov bolo v celom rozsahu vyhovené, úspešnými boli žalobca v 1/ rade a žalobca v 2/ rade, preto im okresný súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením súdovej inštancie.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Súčasne s odvolaním žalovaného bol oznámený vstup intervenienta do konania na strane žalovaného podľa ust. § 82 CSP, t.j. odvolanie bolo podané tak žalovaným, ako aj intervenientom na strane žalovaného, ktorým bola JUDr. Eva Plichtová, PhD., správca konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669. V podanom odvolaní, súčasťou ktorého bolo aj oznámenie vstupu do konania intervenienta na strane žalovaného, intervenient poukázal na ust. § 82 ods. 1, 2, 3 CSP a uviedol, že má záujem na výsledku konania, pretože má voči úpadcovi Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, pohľadávku vo výške 3.647.920,96 Eur, ktorá pohľadávka bola riadne prihlásená a zistená v konkurznom konaní a ktorej miera uspokojenia závisí aj od výsledku predmetného sporu. Právny záujem intervenienta vystupovať v tomto konaní vyplýva aj z toho, že vystupuje ako zástupca veriteľov v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu Václavů, s.r.o.. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného odôvodnili svoje odvolanie tým, že podľa ich názoru neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie o nároku žalobcu, ak žalovaný ako správca konkurznej podstaty nebol oprávnený bez súhlasu veriteľského výboru, a to zástupcu veriteľov uznať žalobu žalobcov. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného v odvolaní uviedli, že vyjadrenie žalovaného o uznaní žaloby je neúčinné a nemohlo vyvolať účinky v zmysle ust. § 282 a ust. § 284 CSP. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného v odvolaní poukázali na jednotlivé uznesenia Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 26.02.2016, sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 13.06.2016, sp. zn. 1K/12/2015 zo dňa 11.07.2016. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného uviedli, že na schôdzi veriteľov, ktorá sa konala dňa 16.08.2016 o 09:00 hod. bola spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom Veterná Poruba č. 134, 031 04 Veterná Poruba, IČO: 36 172 669, zvolená do funkcie zástupcu veriteľov. Okresný súd Žilina výrokom I. rozsudku č.k. 26Cb/15/2016-194 zo dňa 05.12.2017 určil, že žalobca UNISTAV HSV spol. s r.o. v konkurze, IČO: 36 172 669, so sídlom Veterná Poruba 134, PSČ: 031 04, je veriteľom pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1K/12/2015 prihláškou pohľadávky voči dlžníkovi Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zapísanej správcem konkurznej podstaty pod poradovým číslom 123 vo výške 3.647.920,96 Eur, titulom

nároku na zaplataenie neuhradených pohľadávok, ktoré sú špecifikované v Dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásení ručiteľa zo dňa 15.07.2011 uzatvorenej medzi spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o., Košice, IČO: 36 172 669 ako veriteľom, spoločnosťou Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 ako dlžníkom a spoločnosťou IV. Capital, a.s., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596 ako ručiteľom, ktorá pohľadávka bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorá pohľadávka je vymáhateľná a je v poradí ako iná pohľadávka. Predmetný rozsudok je právoplatný a vykonateľný. Ak žalovaný správca uznal nárok žalobcov, tak postup správcu bol v rozpore so záujmami dotknutých veriteľov a pravidlami speňažovania, resp. vylúčovania majetku, ktorý je ustanovený zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, pričom v dôsledku takéhoto konania bola súpisová hodnota majetku, ktorý podlieha konkurzu znížená o sumu 80.000,- Eur.

7. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na ust. § 81 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. so záverom, že úkon uznania žaloby o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty v prebiehajúcom incidenčnom konaní je podmienený v zmysle ust. § 81 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. per analogiam súhlasom veriteľského výboru (zástupcu veriteľov), pretože de facto ide o súhlas s vylúčením majetku zo súpisu konkurznej podstaty, t.j. o dispozíciu s majetkom spísaným do konkurznej podstaty. Takýto súhlas ale zástupca veriteľov ako príslušný orgán žalovanému v zmysle ust. § 82 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii neudelil. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na postavenie správcu, ktorý má vykonávať správcovskú činnosť v súlade s odbornou starostlivosťou, nad činnosťou ktorého správcu v rámci konkurzného konania po jeho ustanovení súd vykonáva dohľad. Ďalej odvolatelia, a to žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na ust. § 82 ods. 2 písm. a) až c) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s ust. § 84 ods. 1, § 42 ods. 2 tohto zákona (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“ alebo „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“).

8. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného namietali, že rozsudok okresného súdu je nesprávny aj v merite veci, keďže Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 je absolútne neplatným právnym úkonom a žiadna z námietok, ktoré ako prostriedok procesného útoku použili žalobcovia v 1/ a v 2/ rade v podanej žalobe, tento fakt nie je spôsobilá vyvrátiť. Okrem dôvodov neplatnosti zmluvy, ktoré žalovaný uviedol ako dôvod zapísania predmetného bytu do súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu, intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázal aj na ďalší dôvod absolútnej neplatnosti zmluvy v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ak v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a ani v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.4.2010 - 299/10, ktorou mali žalobcovia v 1/ a v 2/ rade nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín číslo 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné. Zhotoviteľ, a to spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669 nedal žiadny súhlas s prevodom práv a povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 tak, ako to vyžaduje ustanovenie článku 20.1 Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na to, že podľa Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09, bol predmetom zmluvy prevod „rozostavaných bytov v bytovom dome“, čo bolo neprípustné a spôsobilo to absolútnu neplatnosť tejto zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo väzbe aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. mája 2002 sp. zn. 4Cdo 27/02. V odvolaní bolo poukázané do merita veci na to, že podľa Zmluvy o prevode vlastníctva bytov, zavkladovanej Správou katastra Dolný Kubín pod č. V 1969/09 zo dňa 21.12.2009, došlo k scudzeniu predmetných bytov zo spoločnosti Václavů s.r.o., IČO: 35 876 735, so sídlom Podhora 26, Ružomberok na spoločnosť IV- Capital a.s., v rámci ktorej žalobcovia v 1/ a v 2/ rade pôsobili ako štatutárny orgán. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade zároveň pôsobili ako štatutárny zástupca spoločnosti úpadcu Václavů s.r.o.. Ak je absolútne neplatná Zmluva o prevode vlastníctva bytov zavkladovaná Správou katastra Dolný Kubín pod č. V 1969/09 zo dňa 21.12.2009, tak je neplatná aj Kúpna zmluva č. V 1631/15, ktorej vklad bol povolený dňa 28.09.2015 - 888/15, ktorou mali žalobcovia nadobudnúť predmetný byt, vzhľadom na ustálenú súdnu prax a zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom nemôže požívať ochranu. Ak predávajúci, ako nevlastník veci, prevedie vlastnícke právo na kupujúceho, tak ide o

neplatný právny úkon. V čase prevodu predávajúci nie je vlastníkom, a preto nemôže previesť viac práv ako sám má. Občiansky zákonník možnosť dobromyseľného nadobudnutia vlastníctva od nevlastníka neupravuje ako pravidlo, ale len ako výnimku z pravidla. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade neunesli dôkazné bremeno a doposiaľ nepreukázali právo, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučuje. Žalobcovia v 1/ a v 2/ rade nepreukázali existenciu platného právneho úkonu, ktorým by došlo k nadobudnutiu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam na IV. Capital a.s. a následne na žalobcu. Intervenient v odvolaní namietol aj to, že došlo k preklúzii práva žalobcu, pokiaľ žaloba bola podaná po lehote v zmysle ust. § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/12/2015 uverejneným v OV č. 242/2017 zo dňa 20.12.2017. Žalovaný a intervenient trvali v podanom odvolaní na tom, že nehnuteľnosti, o ktorých bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom, boli do súpisu majetku úpadcu vo veci vyhláseného konkurzu na úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zapísané dôvodne a v súlade so zákonom.

9. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného namietali, že napadnutý rozsudok trpí závažnými procesno-právnymi, ako aj hmotno-právnymi vadami, a preto jeho závery nemôžu obstať ani z ústavnoprávneho hľadiska. Bolo v odvolaní namietané, že rozsudok okresného súdu nezabezpečuje ani právnu istotu, keď v skutkovo a argumentačne identickom spore vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 Cbi/8/2016 bol vydaný rozsudok č.k. 18Cbi/8/2016-488 zo dňa 31.05.2018, ktorým identická žaloba žalobcu - spoločnosti IV. Capital a.s. bola zamietnutá ako nedôvodná. Podľa žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného nie je v súlade s princípom právneho štátu a princípom právnej istoty, aby v skutkovo identických veciach existovali dva rôzne právne názory vyslovené tým istým súdom pri nezmenených skutkových podmienkach a nezmennej právnej argumentácii strán sporu.

10. Intervenient poukázal aj na to, že podľa nepriamych dôkazov a fotodokumentácie Ing. Koloman Kovalík ako znalec postupoval v rozpore s predpismi o znalcoch a znalecký posudok vypracoval napriek tomu, že bol pri stavbe objednaný ako stavebný dozor, zároveň bol v kolaudačnom rozhodnutí uvedený ako stavebník a následne bol ešte aj zapísaný u dvoch bytov č. XX a č. XX vchod A ako vlastník. Znalecký posudok bol vypracovaný neodborne a v rozpore so skutočnosťou a právnou normou, pričom navyše bol vypracovaný podľa žalovaného - intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného zaujatou osobou. Ing. Kovalík má na LV č. XXXX k.ú. M. E. zapísané záložné právo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. V 1332/10 zo dňa 27.8.2010, na rozostavaný byt č. XX, X.p., vchod B, rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku registra C KN s parc. č.1057/59 a na spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 5290/486543 - 649/10, 168/12. Osoba, ktorá vypracovala znalecký posudok podľa žalovaného a intervenienta bola osobne ekonomicky zainteresovaná na tom, aby sa byty, ktoré ku dňu 18.11.2009 neexistovali ani v rovine rozostavaného bytu nimi stali v zmysle ust. § 3 ods. 16 katastrálneho zákona. Správa katastra uskutočnila zápis rozostavanej stavby v rozostavaných bytov napriek tomu, že v čase zápisu rozostavané byty v zmysle ust. § 3 ods. 16 a § 46 zákona o katastri podľa definície neexistovali. V čase, keď bola vyhotovená zmluva o prevode vlastníctva bytov dňa 18.12.2009, nebolo možné konštatovať, že by rozostavané byty boli spôsobilé na predaj, pretože ust. § 5 a nasl. ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. nedovoľovali predávať rozostavané byty, ak takýto pojem zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nepozná. Tento hmotnoprávny predpis, ak bol porušený, tak podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva neplatná. Žalovaný preukázal neexistenciu rozostavaných bytov, pretože rozostavaná stavba nemala taký stupeň rozostavanosti, že by bolo možné ustáliť, že ide o rozostavané byty. Zápis rozostavaných bytov bol Správou katastra uskutočnený predčasne a v takomto stave boli byty ako rozostavané byty prevádzané následnou zmluvou o prevode vlastníctva bytov, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1969/09. Okresný súd pri posudzovaní platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 v zmysle ust. § 46 ods. 6 katastrálneho zákona vôbec nerozlišoval medzi pojmom zápisu údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevodu práva k bytu. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na ust. § 28 ods. 1, 2, ods. 5, § 34 ods. 1 katastrálneho zákona. Pokiaľ okresný súd vyvodil záver o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09, tak vec nesprávne právne posúdil, pretože v zmysle ust. § 46 ods. 6 katastrálneho zákona bolo možné zapísať údaje o práve k rozostavanému bytu len záznamom a len a výlučne v prospech stavebníka (v tomto prípade v prospech spoločnosti Václavů s.r.o.). Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného poukázali na to, že za závažné procesné pochybenie okresného súdu je možné

považovať to, že na verejné vyhlásenie rozsudku neboli predvolané strany sporu, ale miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku okresný súd oznámil na úradnej tabuli okresného súdu a na webovej stránke súdu dňa 12.02.2019, čo je porušením procesných práv žalovaného v zmysle ust. § 356 písmeno a) CSP.

11. Vzhľadom k uvedenému žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného navrhli rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá, alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s priznaním nároku na náhradu trov konania.

12. K odvolaniu žalovaného a intervenienta sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu. Žalobcovia považovali odvolanie za irelevantné. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného argumentujú tým, že pre vydanie napadnutého rozhodnutia neboli splnené procesné podmienky, najmä s poukazom na absentujúci súhlas veriteľského výboru správcovi konkurznej podstaty k uznaniu nároku v prebiehajúcom súdnom konaní. Ak sa žalovaný opiera o ust. § 84 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tak je potrebné poukázať na systematické zaradenie v dotknutom právnom predpise. Toto je zaradené do prvého oddielu siedmej hlavy zákona s názvom Správa a speňažovanie majetku. Zákon za istých okolností ukladá právnu povinnosť správcovi postupovať v súlade so záväzným pokynom veriteľského výboru či konkurzného súdu. To však v danom prípade neobmedzovalo správcu samostatne konať v konaní pred súdom, pretože sa nejedná o otázky speňažovania majetku. Procesno-právny úkon uznania nároku urobila osoba, ktorá mala na takýto úkon oprávnenie v čase, keď ho robila a súd prvej inštancie správne rozhodol zvoleným postupom. Žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu žiadali, aby bolo odvolanie zamietnuté ako nedôvodné a aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Vyjadrenie žalobcov bolo doručené právnemu zástupcovi žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného podaním okresného súdu zo dňa 22.5.2019 (č.l. 212 spisu) s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní. Právny zástupca žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného v podaní zo dňa 18.09.2019 poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12.3.2019. Podstatou vyjadrenia žalovaného a intervenienta na strane žalovaného bola argumentácia vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23. júla 2019, z ktorého vyplýva, že okresný súd hodnotil, či prevádzané byty boli spôsobilým predmetom právnych vzťahov, t.j. či k tomuto rozhodnému dátumu byty spĺňali legálnu definíciu rozostavaného bytu v zmysle ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z., ku ktorej skutkovej otázke okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom viacerých svedkov, ako aj oboznámením sa so Znaleckým posudkom č. 72/2009, vypracovaným znalcom Ing. Kovalíkom. Okresný súd dospel k záveru, že ku dňu 21.12.2009 byty v bytovom dome E. R. neboli, resp. bytový dom nebol v takom stupni rozostavanosti, aby napĺňali vtedajšiu zákonnú definíciu rozostavaných bytov, pretože v tom čase stavba bytového domu nebola úplne uzatvorená obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Byty v bytovom dome E. R. neboli k 21.12.2019 (správne malo byť uvedené 2009) spôsobilým predmetom právnych vzťahov, tak potom ich prevod Zmluvou o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009 bolo nutné vyhodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon. Na tomto nič nezmenilo ani rozhodnutie Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Dolný Kubín o vklade vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného v podaní zo dňa 18.09.2019, označenom ako „Doplnenie právnej argumentácie k odvolaniu žalovaného a intervenienta na strane žalovaného zo dňa 18.04.2009 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12.03.2019“ uviedli, že je v danej veci potrebné poukázať na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu ČR, Ústavného súdu ČR, Ústavného súdu SR. K nadobudnutiu vlastníckeho práva od nevlastníka na základe dobrej viery nadobúdateľa v zápis v katastri nehnuteľností môže dôjsť len v skutočne mimoriadnych situáciách, v ktorých dobromyseľný nadobúdateľ nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré po ňom možno požadovať, zistiť, že stav zapísaný v katastri nehnuteľností nezodpovedá skutočnosti. Je nutné vychádzať z premisy, že právny poriadok v dobe prevodu predmetných nehnuteľností nadobudnutie nehnuteľnosti od nevlastníka neumožňoval. Výnimka z tohto pravidla vyvodená ústavným súdom, znamenajúca poskytnutie ochrany nadobúdateľovi, ktorý nehnuteľnosť nadobudol od nevlastníka, je možná výhradne vtedy, pokiaľ nadobúdateľ objektívne nemal možnosť pri zachovaní maximálnej obozretnosti zistiť, že kupuje nehnuteľnosť od osoby, ktorá vlastníkom v skutočnosti nie je. Posúdenie dobrej viery musí byť v týchto prípadoch prísne a pokiaľ o nej panujú dôvodné pochybnosti, nemožno výnimku z nemožnosti nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka aplikovať. Žalovaný a intervenient vystupujúci na strane

žalovaného zotrvali na odvolacom petite a žiadali rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s priznaním nároku na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100%.

14. Podaním krajského súdu zo dňa 25.09.2019 bolo vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.09.2019 doručené právnomu zástupcovi žalobcov.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania posúdil odvolanie žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nevyhnutné odmietnuť podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, v spojení s ust. § 356 písm. a) CSP, ak boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku na základe uznania nároku a odvolanie intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného bolo odmietnuté podľa ust. § 386 písm. b) CSP, keďže išlo o odvolanie podané neoprávnenou osobou. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

16. Primárne krajský súd uvádza, že bolo nevyhnutné sa oboznámiť s rozsudkom okresného súdu, ktorý bol napadnutý odvolaním žalovaného a intervenientom vystupujúcim na strane žalovaného. Súčasne bol odvolací súd povinný sa oboznámiť aj s postupom súdu prvej inštancie pred vydaním takto napadnutého rozsudku.

17. Rozsudkom okresného súdu č.k. 5Cbi/8/2018-78 zo dňa 12. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cbi/8/2018-80 zo dňa 26. marca 2019 bolo rozhodnuté tak, že sa určilo, že nehnuteľnosti: byt č. XX, X. poschodie, vchod XB, evidovaný na LV č. XXXX, kat. územie M. E., nachádzajúci sa na parc. č. 1057/59, druh stavby 9, popis stavby: bytový dom E. R. so súp. č. XXXX, na pozemku reg. C KN, parc. č. 1057/59 s podielom 3439/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu, zahrnuté do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavú, s.r.o. v konkurze, so sídlom Podhora č. 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, nepatria do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu a súčasne žalobcom v 1/ a v 2/ rade voči žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, na vyjadrenie žalovaného, ktorý uznal nárok žalobcu v celom rozsahu, na reakciu žalobcu k vyjadreniu žalovaného, ktorý žiadal, aby o žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom pre uznanie nároku, na základe čoho okresný súd za aplikácie ust. § 282, § 284, § 285 CSP mal za to, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie o žalobe rozsudkom pre uznanie nároku bez nariadenia pojednávania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli okresného súdu a na webovej stránke okresného súdu dňa 12.02.2019. Z dôvodu, že okresný súd žalobe žalobu vyhovel a rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku bez nariadenia pojednávania, v poučení uviedol, že proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia v zmysle ust. § 356 písm. a) CSP.

18. Krajský súd zvyrazňuje na základe podaného odvolania žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného, že v danom odvolacom konaní bolo rozhodné a podstatné vyhodnocovať len to, či boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku žalovaným.

19. Práve z dôvodu posudzovania, či boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku žalovaným, považoval krajský súd za potrebné poukázať na ust. § 282 CSP, podľa ktorého, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. V zmysle ust. § 284 CSP, ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie. Krajský súd ako súd odvolací preto v danom štádiu konania o podaných odvolaniach žalovaným a intervenientom vystupujúcim na strane žalovaného mohol posudzovať na základe odvolacích dôvodov, vo väzbe k ust. § 282 CSP len to, či boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, a tým sa dané odvolacie konanie nemohlo dostať do štádia posudzovania merita sporovej právnej veci. Krajský súd bol povinný hodnotiť len to, či boli splnené procesno-právne podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku žalovaným.

20. Predmetom sporu bolo vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu za aplikácie ust. § 78 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“).

21. Uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/8/2018-29 zo dňa 23. júla 2018 bol žalovaný vyzvaný, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia sa

- vyjadril k žalobe doručenej okresnému súdu dňa 20.03.2018 a doplnenej dňa 28.06.2018,
- uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu,
- pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva,
- označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

Súčasne v tomto uznesení bol žalovaný poučený o tom, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

22. Na toto uznesenie okresného súdu bolo zaslané vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 27.08.2018, v ktorom žalovaný uviedol, že uznáva nárok žalobcov, pretože má za to, že túto nehnuteľnosť nadobudli v dobrej viere, keď nemohli vedieť o skutočnostiach, ktoré by mohli mať za následok neplatnosť, neúčinnosť právnych úkonov, ktorými nadobudol nehnuteľnosť subjekt, od ktorého sa predmetný byt nadobudol. Zároveň v predmetnom podaní žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016. Z tohto podania žalovaného jednoznačne vyplynulo, že uznáva nárok uplatnený žalobou. Ak dôjde k uznaniu nároku súd na návrh žalobcu rozhodne podľa uznávacieho prejavu žalovaného bez toho, aby vyhodnocoval predložené dôkazy. Podľa názoru krajského súdu, ak došlo k uznaniu nároku bez výhrad a podmienok, prejav vôle žalovaného bol jasný, došlo k nemu v priebehu konania na základe výzvy okresného súdu, bol urobený voči súdu, nastali dôsledky z takéhoto uznania žalovaným pre ďalší postup okresného súdu, a to, keď vyjadrenie žalovaného, obsahom ktorého bolo uznanie uplatneného nároku žalobcami, bolo doručené podaním okresného súdu zo dňa 30.08.2018 (č.l. 36 spisu) právnenému zástupcovi žalobcov v 1/ a v 2/ rade, s možnosťou vyjadrenia sa, resp. oznámenia, aký navrhuje žalobca ďalší procesný postup v konaní. Na túto výzvu okresného súdu zo dňa 30.08.2018 právny zástupca žalobcov v 1/ a v 2/ rade reagoval v podaní, ktoré sa nachádza na č.l. 70 spisu tak, že žiadali rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, keďže procesná situácia v danej veci plne umožňuje takýto zákonom predpokladaný postup smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej.

23. Krajský súd uvádza, že uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného. Žalovaný nárok, ktorý bol uplatňovaný voči nemu, výslovným prejavom uznal a žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, v zmysle čoho je nepochybné, že boli splnené procesno-právne podmienky pred okresným súdom na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle ust. § 282 CSP. Pokiaľ bol nárok žalobcu uznaný písomným prejavom žalovaného, tak v zmysle ust. § 284 CSP nemusí okresný súd nariaďovať pojednávanie, a preto nemohol byť relevantný odvolací dôvod žalovaného v tom, že nebol predvolaný na verejné vyhlásenie rozsudku okresným súdom, keďže bolo oznámené len miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku okresným súdom na úradnej tabuli okresného súdu a na webovej stránke okresného súdu. Vzhľadom k uvedenému preto nemohlo dôjsť k porušeniu práv žalovaného, ak okresný súd postupoval za aplikácie ust. § 284 CSP, čo uviedol aj v odôvodnení svojho rozsudku.

24. Nebol opodstatnený ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že neboli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, ak správca k uznaniu žaloby o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty v zmysle ust. § 81 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. per analogiam potreboval súhlas veriteľského výboru. Zdôrazňuje krajský súd, že v prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotno-právne okolnosti takéhoto uznania, keďže ide o procesný úkon, ktorý je treba striktno odlišovať od mimoprocesných hmotno-právnych úkonov. V sporovom kontradiktórnem konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Súd sa preto obmedzí len na konštatovanie, že žalovaný uznal nárok uplatnený žalobou. Dôsledkom takéhoto uznania nároku a návrhu žalobcu, resp. žalobcov rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, je potom postup súdu, ktorý rozhodne rozsudkom pre uznanie nároku. Základom rozsudku pre uznanie potom nie je zistený skutkový stav veci, ani skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré by sa pokladali za nesporné, ale uznanie žalovaného ako procesný úkon žalovaného určený súdu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplynulo, že žalovaný uznáva nárok, ktorý bol voči nemu uplatnený v žalobe. Krajský súd zvyrazňuje tú podstatnú skutočnosť, že uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že uznáva nárok uplatnený v žalobe. Ak dôjde k uznaniu nároku, súd na návrh žalobcu rozhodne podľa uznávacieho prejavu žalovaného bez toho, aby vyhodnocoval predložené dôkazy. Ak pri rozhodovaní rozsudkom pre uznanie nároku a v súvislosti s tým je vyvolané odvolacie konanie, tak krajský súd posudzuje len, či boli splnené procesno-právne podmienky pre takýto spôsob rozhodnutia. Nie je možné preto poukazovať na hmotno-právne dôvody tak, ako sa ich dovoľával žalovaný v podanom odvolaní, v

zmysle ust. § 81 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. s tvrdením, že per analogiam pre uznanie nároku žalobcu žalovaný potreboval súhlas veriteľského výboru, naviac, ak v predmetnom spore išlo o vylučovaciu žalobu a nie o speňažovanie. Ak úkon uznania nároku žalovaným je procesno-právnym úkonom, tak potom nie je zákonný priestor na posudzovanie hmotno-právnych námietok, resp. nie je možné relevantne apelovať v rámci podaného odvolania proti rozsudku pre uznanie nároku odvolacími dôvodmi v rovine hmotno-právnych okolností s odkazom k ust. § 81 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. Vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam, pokiaľ boli splnené zákonnou úpravou vyžadované podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku žalovaným, tak potom bolo namieste zo strany krajského súdu odvolanie žalovaného odmietnuť, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP v spojení s ust. § 356 písm. a) CSP.

25. V danej odvolacej právnej veci, v štádiu odvolacieho konania oznámil vstup do konania intervenient na strane žalovaného, ktorý prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu aj podal odvolanie voči rozsudku okresného súdu, súčasne s odvolaním žalovaného a uviedol, že ako intervenient na strane žalovaného má právny záujem na výsledku konania, pretože má voči úpadcovi Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 pohľadávku vo výške 3.647.920,96 Eur, ktorá pohľadávka bola riadne prihlásená a zistená v konkurznom konaní a ktorej miera uspokojenia závisí aj od výsledku tohto sporu, t.j. má postavenie veriteľa. Ďalej uviedol, že právny záujem intervenienta vyplýva aj zo skutočnosti, keď vystupuje ako zástupca veriteľov v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu Václavů, s.r.o..

26. Podľa ust. § 82 ods. 1 CSP intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním.

27. Podľa ust. § 82 ods. 2 CSP vstup intervenienta je prípustný počas celého konania.

28. Podľa ust. § 81 CSP intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že právny záujem na výsledku konania musí byť daný cez hmotné právo. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného, ktorý oznámil vstup do konania na strane žalovaného v rámci odvolacieho konania a súčasne so žalovaným aj podal odvolanie, uviedol, že jeho právny záujem na výsledku konania vyplýva z toho, že má voči úpadcovi Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, pohľadávku vo výške 3.647,920,96 Eur, ktorá pohľadávka je prihlásená a zistená v konkurznom konaní a ktorej miera uspokojenia závisí aj od výsledku tohto sporu, ako aj, že ako intervenient vystupuje v pozícii zástupcu veriteľov v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu Václavů, s.r.o.. Krajský súd k uvedenému vyjadrenému právnomu záujmu na výsledku konania uvádza, že tento tu nebol daný k tomu, aby intervenient bol osobou oprávnenou vystupovaním v tomto konaní na strane žalovaného. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že správcovi konkurznej podstaty sú priznané určité práva a povinnosti v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré uplatňuje a znáša v rámci incidenčných konaní s cieľom chrániť oprávnené záujmy úpadcu a konkurzných veriteľov bez osobného záujmu na výsledku sporu. Ako intervenient sa môže zúčastniť konania len ten, kto má právny záujem na výsledku konania a priamo alebo nepriamo bude výsledkom tohto konania dotknutý a je vedený snahou procesne pomáhať tej strane konania, na ktorej vystupuje.

29. V súvislosti s ustálenou rozhodovacou činnosťou krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/59/2016 zo dňa 27. apríla 2017, ktorý vyslovil, že „...účasť konkurzného veriteľa na základe uvedených dôvodov ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v nároku o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, nie je prípustná. Zároveň je potrebné dodať, že v konaní ako žalovaný vystupuje správca (ako osobitný procesný subjekt podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii), ktorý je okrem iného povinný obhajovať záujmy všetkých konkurzných veriteľov a nie je potrebné, aby v tomto jeho procesnom postavení bol správca podporovaný účasťou jednotlivých konkurzných veriteľov ako vedľajších účastníkov na jeho strane. K odkazom dovolateľov na iné rozhodnutia NS SR, dovolací súd vyslovil, že ide o rozhodnutia, predmet ktorých bol založený na úplne inom skutkovom základe a inom nároku ako v tejto veci, teda aj posudzovanie vstupu vedľajšieho účastníka vychádza z predpokladov vyplývajúcich z danej súdnej veci“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR ako dovolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným odvolacím súdom, ktorý v uznesení zo dňa 12. januára 2016, č.k. 13CoKR/19/2015-379 zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného nepripustil a v odôvodnení uviedol „...u samotného správcu, ktorý v

predmetnom konaní vystupuje v postavení žalovaného, nie je možné konštatovať jeho právny záujem na výsledku sporu totožný so záujmom veriteľov prihlásených pohľadávok. V sporoch vyvolaných konkurzným konaním, teda aj v spore o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, vystupuje správca konkurznej podstaty ako osobitný procesný subjekt, ktorého práva a povinnosti určuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Správca je pritom povinný rovnako chrániť záujmy veriteľov, ako aj záujmy úpadcu, a to bez priameho osobného záujmu na výsledku sporu. Pre správcu, ktorý sa účastníkom takéhoto konania stáva na základe osobitnej úpravy v zákone o konkurze a reštrukturalizácii, tak rozhodnutie v predmetnej veci nemá bezprostredný vplyv na jeho právne postavenie. Nie je preto namieste, aby ako vedľajší účastník na strane správcu vystupoval konkurzný veriteľ, ktorý svoj právny záujem na výsledku predmetného konania odôvodňuje výlučne maximalizáciou rozsahu svojho uspokojenia v konkurznom konaní. Krajský súd je potom názoru, že účasť konkurzného veriteľa ako vedľajšieho účastníka na strane správcu nie je žiaduca, keďže úlohou správcu je okrem iného obhajovať záujmy všetkých konkurzných veriteľov a nie je potrebné, aby v tomto jeho procesnom postavení bol správca podporovaný účasťou konkurzných veriteľov ako vedľajších účastníkov na jeho strane. Ak samotný správca nemá osobný záujem na výsledku sporu, je tým vylúčené vedľajšie účastníctvo popri správcovi, či už tento vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného (uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo 115/2009)“.

30. Krajský súd v súvislosti so svojim rozhodnutím, a to uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13CoKR/19/2015 zo dňa 12. januára 2016 poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 15/2019-28 zo dňa 17. januára 2019, v ktorom rozhodnutí ústavný súd po oboznámení sa s obsahom uznesenia Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho, sp. zn. 3Obdo 59/2016 zo dňa 27. apríla 2017, s prihliadnutím na obsah uznesenia krajského súdu ako súdu odvolacieho, sp. zn. 13CoKR/19/2015 zo dňa 12. januára 2016, ktorý bol v dovolacom konaní preskúmaný, dospel k záveru, že zo záverov dovolacieho súdu, týkajúcich sa posudzovanej právnej otázky, a to otázky prípustnosti účasti sťažovateľky ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, t.j. posúdenia otázky, či sťažovateľka má v danom konaní (nárok o vylúčenie veci z konkurznej podstaty) právny záujem na výsledku konania, nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. V posudzovanom prípade podľa názoru ústavného súdu nemožno hodnotiť napadnuté uznesenie najvyššieho súdu ako arbitrárne, pretože v jeho odôvodnení sú veľmi podrobne uvedené skutočnosti, ktoré viedli dovolací súd k záveru (v rámci sťažovateľkou vymedzených dovolacích dôvodov), že účasť konkurzného veriteľa ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného - správcu konkurznej podstaty v konaní o vylúčenie veci z konkurznej podstaty nie je prípustná, pretože právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania nemôže byť daný len jeho prípadným finančným (majetkovým) záujmom na výsledku konania. Ďalej ústavný súd uviedol, že argumenty uvedené v odôvodnení, ktoré viedli dovolací súd k rovnakým právnym záverom, aké vyslovil krajský súd v dovolaní napadnutom uznesení z 12. januára 2016 (pri úplnom zistení skutkového stavu veci a pri použití správneho právneho predpisu), sú podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné a nesignalizujú, že napadnutým uznesením najvyššieho súdu mohlo dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, preto Ústavný súd SR vyššie uvedeným uznesením sťažnosť obchodnej spoločnosti odmietol.

31. Krajský súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít, použiteľnú aj pre inštitút intervenienta podľa CSP, (obdoba vedľajšieho účastníka podľa O.s.p.). Intervenient, ktorý oznámil vstup do konania na strane žalovaného z dôvodu právneho záujmu na výsledku konania v tom, že voči úpadcovi Václavů, s.r.o. je veriteľom z titulu prihlásenej pohľadávky a zistenej v konkurznom konaní, je zástupcom veriteľov, je nepochybné, že takýto právny záujem ako zákonná podmienka vyžadovaná ust. § 81 CSP tu nebol daný. Tým intervenient, ktorý oznámil vstup do konania na strane žalovaného nemôže mať procesno-právne postavenie intervenienta, preto nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania, z ktorého dôvodu bolo odvolanie intervenienta podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietnuté ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

32. O nároku na náhradu trov konania, spojených s konaním pred odvolacím súdom bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované za použitia Čl. 4 CSP, ak odmietnutím odvolania podaného žalovaným a odmietnutím odvolania podaného intervenientom vystupujúcim na strane žalovaného nastalo na strane týchto odvolateľov procesné zavinenie na tom, keď ich odvolania neboli prípustné, z ktorého dôvodu žalobcom v 1/ a v 2/ rade bol proti žalovanému a intervenientovi vystupujúcemu na strane žalovaného priznaný nárok

na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.